

VGO
media

December 2021 • nr. 119

Magazine

bestaat **50** jaari

Algemene Vergadering

uitgesteld; nu 27 januari

Zuid-Europa

begint in België!

Foto: Rini van
der Grient-
de Wit

Inhoud

Pensioenen

Zijlijnen	3
Nieuw pensioenstelsel: veel nog onbekend	8
Uit het Verantwoordingsorgaan	22

Vereniging

Algemene vergadering verplaatst naar 27 januari

50 jaar VGOMedia:	7
herinneringen van een voorzitter	26
Welkom nieuwe leden	28
Overleden leden	28

Rubrieken

Column Arie Bras	11
Straatnamen in de omroep	21
Dankbetuigingen	23
Geranium & co.	24
Puzzel	30

En verder

Verkeerskennis opfrissen is best nodig	4
Een Nederlander in België	12
De mooiste VGOMedia-natuurfoto's	16
De Brugmandynastie	18

Betaaldata

2021 - 21 december - 2022 - 24 januari - 24 februari - 24 maart
- 21 april - 24 mei - 23 juni - 21 juli - 24 augustus - 22 september -
24 oktober - 24 november - 22 december

VGOMedia Magazine is het kwartaalblad van de Vereniging van Gepensioneerde medewerkers van de Omroep en andere Media.

Bestuur VGOMedia

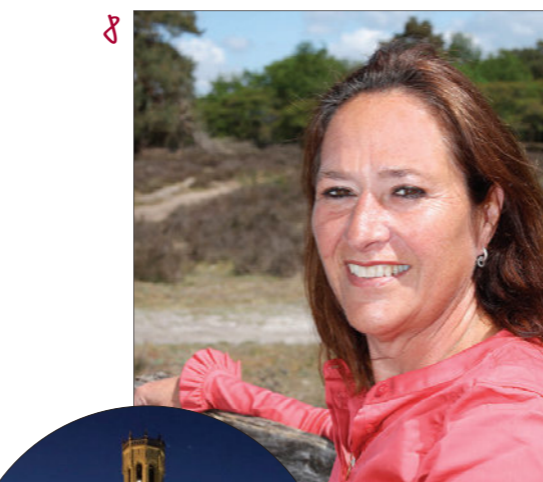
Voorzitter: Hella Liefting. Secretaris: Hans Hoole.
Penningmeester: Ruud Leyendekker.
Bestuursleden: Bob Ris, Klaas Samplonius

Adres VGOMedia:

Geversstraat 89. 2341 GD Oegstgeest, bestuur@vgomedia.nl

VGOMedia Magazine

Redactie: Louis van Hattem (vormgeving), Willem Hekhuis (eindredactie), Dick Klees, Evert Kooij, Joke Licher.

Voorplaat
Rini van der
Grient - de Wit
Zie pagina 29

December 2021

Nr. 119

Tot ziens op 27 januari

Hella Liefting, voorzitter van VGOMedia, geeft haar mening over pensioen en andere zaken

Tja, toen moesten we de ledenvergadering weer uitstellen. We hadden onvoldoende tijd om iets digitaals voor te bereiden, en weten inmiddels ook dat digitaal vergaderen slecht uitpakt voor de opkomst. We vinden het duidelijk ook belangrijk om elkaar te zien, iets samen te drinken en bij te kletsen. Gelukkig maar, en we hopen dat op de 27e januari ruimschoots goed te maken.

We hadden nog een belangrijke reden. Ik vertelde de vorige keer al dat we werken aan een plan voor de toekomst. Als we ons willen behoeden voor uitsterven, zullen we in actie moeten komen. De eerste stappen zijn al gezet. Namens jullie, en in het belang van gepensioneerden, zat een groot deel van het bestuur in november op een studiedag, belegd door de Koepel Gepensioneerden. Laat ik voor mezelf spreken: zeer informatief en nuttig. De bonden kunnen honderd keer roepen dat behalve zichzelf niemand namens de gepensioneerden hoeft te spreken, dat werd op die studiedag geheel gelogenstraft door de diepe kennis en actiebereidheid die bij de koepel leeft. Daar kunnen wij als kleine organisatie nog veel gemak van hebben. Zo ligt er een plan klaar voor juridische actie als het nieuwe pensioencontract nadelig uitpakt voor de ruim drie miljoen mensen met een pensioen dat minstens twintig procent in koopkracht achteruit is gekacheld.

Over dat contract gesproken: wij horen steeds vaker dat het misschien helemaal niet door gaat. Zo gek is die redenering niet. Het is een project waar meerdere kabinetten zich de komende jaren op moeten storten. Vooralsnog heerst er in Den Haag vooral daverende stilte. Dan is er het probleem van de minister die zich geheel in het dossier had ingevreten en de zaak vlot heeft getrokken. Die zit niet alleen voortdurend op de Zwaluwenberg in Hilversum te informeren, maar heeft alvast gemeld dat hij niet beschikbaar is. Weg kennis. Het gevolg is dat alles veel te lang duurt, en langdurige projecten hebben de neiging om weg te zakken in het moeras van de tijd. Fondsbesturen hebben om die reden wellicht niet de neiging om heel veel tijd te gaan steken in de overgang naar een ander stelsel. Nog minder momentum. Hoe profetisch deze twijfelende stemmen zijn gaan we allemaal nog zien. Wij zijn intussen druk met zorgen dat ook in het nieuwe stelsel de stem van de mensen die we vertegenwoordigen, luid en duidelijk wordt gehoord. Maak er mooie dagen van, en tot in januari.

ZIJLIJNEN

ONZEKER ACHTER HET STUUR? 'RIJBEWIJS IS NIET VRIJBLIJVEND'

VERKEERSKENNIS

>>> OPFRISSEN IS VAAK BEST NODIG >>>

door Evert Kooij Foto's: Liek Bouma e.a.

Hoe zit het met de rijvaardigheid als je lang geleden je rijbewijs hebt gehaald en niet zo vaak meer rijdt? Het is een vraag die senioren zich volgens rij-instructeur Richard Hellema geregeld moeten stellen. Vooral nu bij veel automobilisten de rijervaring is weggezakt omdat ze door de coronabeperkingen weinig op de weg zijn geweest.

Docent Richard Hellema: veel verkeersregels zijn veranderd

Richard Hellema is instructeur bij rijsschool Verkeerscollege in Mijdrecht. Hij staat voor een scherm waar 'Opfriscursus VVN' op staat geprojecteerd. De 25 deelnemers aan de theoretische bijscholing van Veilig Verkeer Nederland (VVN) zijn niet de jongsten meer en hebben lang geleden hun rijbewijs gehaald. VVN geeft

deze cursus van twee keer twee uur speciaal voor senioren door heel het land. Hellema opent de bijeenkomst met een verrassend weetje: gemiddeld twaalf keer per jaar wijzigt er wel iets in de verkeersregels. Veel van wat je hebt geleerd toen je lang geleden op rijles zat, kan achterhaald zijn. Er zijn andere borden, voorrangsregels en wegbelijningen. Hellema: "Weinig mensen beseffen hoeveel er is veranderd sinds je veertig jaar geleden of langer rijles hebt gehad."

Naar Deventer en Groningen

Daar komt bij dat senioren die minder kilometers maken routine verliezen. Dat is precies waarom de meeste deelnemers zich hebben opgegeven. Een 90-jarige deelnemer zegt dat hij tijdens de lockdowns niet buiten zijn woonplaats Baarn kwam. Hij rijdt nu weer naar Deventer en Groningen. Dat gaat hem

goed af, zegt hij, maar voor alle zekerheid wil hij graag zijn verkeerskennis bijspijkeren. Nóg iets waar Hellema bij stilstaat: het is de afgelopen decennia veel en veel drukker op de weg geworden. "De verkeersintensiteit is nu acht keer groter dan in 1989, het jaar waarin ik examen deed." Veel ouderen vertrouwen zich-

zelf achter het stuur niet helemaal meer, zegt Hellema. "Logisch, als je ouder wordt neemt de reactiesnelheid snel af. Als je dan ook nog eens door de coronacrisis of om een andere reden weinig hebt gereden, neemt de vaardigheid snel af. Zelfs ik, als vijftigjarige, merk het wel beetje als ik na een vakantie waarin ik niet heb gereden, weer achter het stuur ga zitten."

Nieuwe borden

Veel aandacht in de cursus krijgen gewijzigde regels en nieuwe verkeersborden. Ook het opfrissen van wat je lang geleden hebt geleerd komt aan de orde. Dat is hard nodig, meent Hellema, want vroeger kon je al examen doen na zo'n twintig uur rijles. "Tegenwoordig hebben jongeren zeker zo'n veertig uur nodig, zo druk en ingewikkeld is het verkeer geworden." Ouderen zouden volgens Hellema dan ook over het algemeen zakken als ze nu opnieuw zouden afrijden. "Het praktijkexamen is veel zwaarder dan vroeger. Er wordt veel meer gekeken naar onder andere voertuigbeheersing, veiligheid, doorstroming en sociaal rijgedrag." Omdat in de verkeersregels zoveel is veranderd, denkt Hellema dat ook voor het theoriedeel de meeste senioren nu zouden zakken.

'Kan ik het nog?'

Dat ouderen dan soms niet zo snel meer reageren wordt door jongere verkeersdeelnemers snel opgemerkt, zegt Hellema. "Daar is niet altijd begrip voor, soms wordt

er gescholden als iemand traag reageert. In de rijlessen leren we jonge cursisten daarmee om te gaan door ze erop te wijzen dat de reactiesnelheid op zekere leeftijd afneemt."

Maar de eerste verantwoordelijkheid ligt bij de oudere verkeersdeelnemer zelf. Het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (CBR) noemt

het een plicht dat automobilisten hun rijvaardigheid op peil houden. Het rijbewijs is geen vrijblijvende zaak, zegt woordvoerder Nathalie Dingeldein. De bezitter kan het er niet bij laten zitten als die niet zeker is van zijn rijvaardigheid. "Stel je zelf de vraag 'kan ik het nog?' Praat erover met familie of vrienden." Bij twijfel móet je in actie komen."

Dingeldein noemt de (gratis) opfriscursus van VVN 'een heel goede manier om je verantwoordelijkheid te nemen'. Als vervolg op deze (gratis) theorielessen kunnen deelnemers zich ook aanmelden voor een ritje van een uur onder begeleiding van een

instructeur. Hellema raadt dat sterk aan. De rijstijl verandert in de loop der jaren, onder andere door fysieke omstandigheden. Dat vraagt er volgens Hellema om dat periodiek

met deskundige ogen naar de rijvaardigheid wordt gekeken. Deze praktijktest wordt afgesloten met een persoonlijk advies.

'Schakel over op automaat'

In het praktijkuurtje kijken Hellema en zijn collega's onder andere naar de mate waarin de

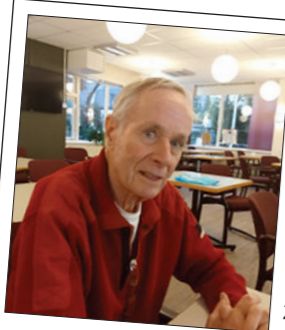
Test rijvaardigheid met een instructeur van VVN.

'Mijn man reed altijd'

Voor mevrouw Nely Wegerif (75) is de opfriscursus een welkome gelegenheid om haar verkeerskennis bij te spijkeren. Hoewel ze al in 1969 haar rijbewijs haalde, heeft ze weinig rijervaring. "Mijn man is overleden, hij reed altijd. Logisch, hij was buschauffeur." Aanvankelijk moest ze zich ertoe zetten om weer zelf gaan rijden. De opfriscursus is niet haar eerste actie om met meer vertrouwen de weg op te gaan. "Afgelopen voorjaar heb ik vier rijlessen genomen. Je moet het gewoon doen, dan leer je overzicht houden. Ik voel me nu minder onzeker. Ach, gisteren zag ik nog iemand van 93 rijden."

'Doe ik het wel goed?'

Mijn rijvaardigheid is minder geworden, zegt Gerard Krebbers (81). "Het is druk op de weg, het vrachtverkeer met al die kolossen boezemt me angst in." Er zijn situaties waarin Krebbers, die sinds 1959 zijn rijbewijs heeft, zich afvraagt of hij het wel goed doet. "Je rijdt minder, dan neemt het vertrouwen af." Met 'zelfkritiek' probeert Krebbers te ontdekken waar het bij hem aan schort. De voorbeelden die in de opfriscursus worden genoemd, vindt hij leerzaam. "Het is interessant, de één ziet dit en de ander ziet dat."

Thuis test verkeerskennis

Wie snel een indruk wil hebben van zijn verkeerskennis kan bij VVN online een test doen. Binnen enkele minuten weet je hoe je er voorstaat. Als de kennis ontoereikend is, adviseert VVN de opfriscursus die in veel plaatsten door heel het jaar worden gehouden. De onlinetest en de theoriecursus zijn gratis, een aanvullende praktijkrit van een uur kost € 45. Informatie: wn.nl/opfriscursus. Met de Bordentrainerapp kun je spelenderwijs de betekenis van de verkeersborden testen of leren (via Play Store of App Store).

rijder anticipeert op het verkeer om hem heen. "Daarvoor moet je verder kijken dan je misschien gewend bent. Maar dan zie je eerder wat er gebeurt en heb je meer tijd om te reageren." Dingeldein van het CBR heeft een tip voor als het allemaal wat veel wordt achter het stuur: ga in een auto met automatische versnelling rijden. "Als je niet meer hoeft te schakelen, kun je je beter op de weg concentreren."

Vroeg of laat kun je door medische omstandigheden tegen beperkingen aanlopen. In dat geval is het verstandig een gezondheidsverklaring naar het CBR te sturen, zegt Dingeldein. "En verder, doe wat bij je past.

Er zijn mensen die in het donker rijden niet meer prettig vinden en het dan ook niet meer doen. Of

alleen in de vertrouwde omgeving rijden en niet meer in onbekende steden. Zo neem je je verantwoordelijkheid." De constatering dat de meeste ouderen nu voor het rijbewijs zouden zakken, blijft hangen. Maar dat hoeft volgens Hellema niet te betekenen dat ze een gevaar op de weg zijn.

"Ik ben ervan overtuigd dat er genoeg ouderen slagen als ze weer les zouden nemen. De opfriscursus is een goede eerste stap."

Het is de afgelopen decennia veel en veel drukker op de weg geworden

**Donderdag 27 januari 2022
om 14.00 uur in De Blaercom,
Schoolstraat 3, Blaricum**

(zaal open om 13.30 uur)

Agenda

- 1. Opening door Hella Liefding, voorzitter.**
- 2. Eventuele mededelingen en ingekomen stukken.**
- 3. De stand van zaken** met betrekking tot ons pensioen en het nieuwe pensioencontract dat PNO Media voorbereidt, alsmede een toelichting op de onlangs door het bestuur van PNO Media genomen besluiten inzake herijking strategie en bestuursmodel PNO Media. Deze onderwerpen worden toegelicht door Roeland van Vledder, voorzitter a.i. van PNO Media en José Claus, directeur van MPD.
- 4. Presentatie van de heer John Kerstens, voorzitter van de Koepel Gepensioneerden**, over zijn visie, stand van zaken en de ontwikkelingen m.b.t. het nieuwe pensioencontract.
- 5. Verslag van de ledenvergadering van 27 mei 2021**
Dit verslag staat op de website van VGOMedia (www.vgomedia.nl).
- 6. Toekomst VGOMedia**
Het bestuur heeft het afgelopen jaar stilgestaan bij de toekomst van VGOMedia en besloten de leden van de vereniging hierbij te betrekken. Aan de hand van een presentatie/plan van aanpak wil het bestuur met de leden discussiëren over onder meer de vraag waaraan volgens de leden VGOMedia in de toekomst zou moeten voldoen en welke doelstelling(en) hierbij dienen te gelden.
- 7. Rondvraag.**
- 8. Sluiting**

Na afloop ontmoeten wij elkaar bij een hapje en een drankje.

Coronamaatregelen

Natuurlijk houdt VGOMedia zich aan de maatregelen inzake corona die de overheid voorschrijft. Wat die inhouden is bij sluiting van dit magazine, twee maanden van tevoren, niet te zeggen. Hou daarom onze website, www.vgomedia.nl, in de gaten. Indien onverhoopt nodig, zal VGOMedia proberen zoveel mogelijk leden te bereiken via de e-mail. Geef daarom uw mailadres op aan: bestuur@vgomedia.nl

Naar de Blaercom

In het Oude Dorp Blaricum geldt een parkeerschijfzone. Binnen deze zone mag u maximaal 1,5 uur parkeren.

Langparkeerders kunnen zonder parkeerschijf terecht op de terreinen bij Bellevue aan de Huizerweg en tegenover de kerk aan de Torenlaan. Per openbaar vervoer vanaf station Hilversum of busstation Huizen met lijn 108 (halfuursdienst). Halte Blaricum Dorp. www.blaercom.nl

Nieuwe pensioenstelsel: veel nog onbekend

Het is alweer twee en een half jaar geleden dat het kabinet het pensioenakkoord sloot met de vakbonden en de werkgeversorganisaties. Een akkoord op hoofdlijnen over een nieuw, toekomstbestendig pensioenstelsel. Een akkoord dat nog heel wat uitwerking behoefde en waarvoor het kabinet de bestaande Pensioenwet diende aan te passen. Sinds een jaar ligt er daartoe een concept-wetsvoorstel waarop alle betrokkenen kunnen reageren. Hoe staat het er nu mee? Valt al te zeggen wat voor gevolgen het nieuwe pensioenstelsel heeft voor de gepensioneerden van nu?

We vroegen het aan José Claus, algemeen directeur van MPD (Media Pensioen Diensten), dat de pensioenen voor PNO Media uitvoert.

door Joke Licher

“Samen met PNO Media bereiden we ons voor op het nieuwe stelsel”, zegt José Claus. “We zitten nog in de fase dat we de conceptwetsvoorstellen – want het zijn nog steeds concepten die nog in het parlement besproken moeten worden - op ons laten inwerken. Aan besluitvorming zijn we nog niet toe. Veel is nog niet bekend en veel is nog onzeker. We hebben samen met PNO Media een programma ingericht om ons voor te bereiden op het nieuwe stelsel. Op dit moment zijn we vooral bezig de sociale partners en de organisaties van gepensioneerden te informeren en hen te begeleiden in de overgang naar een nieuw pensioenstelsel.”

Claus verwacht dat de conceptwetsvoorstellen eind dit jaar naar de Raad van State gaan. Vergezeld van het advies van de Raad van State gaan de voorstellen dan ‘dit voorjaar of komende zomer’ naar de Tweede Kamer, denkt zij. “Tot die tijd staat nog niets vast en is er onduidelijkheid over de exacte invulling.”

MPD-directeur José Claus: 'Het is een complex geheel'

Twee soorten

Duidelijk is wel dat er twee soorten pensioenregelingen komen, één met iets meer en één met iets minder solidariteit. “Die regelingen hebben de namen solidaire en flexibele premiereregeling meegekregen”, zegt Claus. Het zijn allebei ‘beschikbare premiereregelingen’; dat zijn de enige regelingen die pensioenfondsen in het nieuwe stelsel mogen aanbieden. Daarin staat de pensioenpremie centraal die werkgever en werknemer samen betalen voor het pensioen. De hoogte van de pensioenuitkering is meer dan nu afhankelijk van de beleggingsresultaten en de rente.

‘Wij willen het pensioenfonds blijven waar mensen gewoon langs kunnen komen voor een gesprek’

Menukaart

Bij de keuzes die moeten worden gemaakt in de overgang naar het nieuwe pensioenstelsel is een grote rol weggelegd voor de sociale partners. “PNO Media heeft te maken met een breed palet aan sociale partners. Want wij werken in diverse sectoren: media, bioscopen, ICT... Wij zijn continu met de sociale partners in die sectoren en ook met organisaties van gepensioneerden in gesprek. Wij willen weten: welke eisen stellen jullie aan de nieuwe pensioencontracten, wat zijn jullie wensen.” Dat moet resulteren in een soort menukaart van keuzes die gemaakt kunnen worden. Het zijn de sociale partners binnen bedrijven en sectoren die samen bepalen wat zij voor hun sector wensen.

Meer of minder risico

Claus: “Het is nog niet te zeggen of daarin ook individuele keuzes mogelijk zijn. Of een individuele deelnemer bijvoorbeeld kan kiezen voor een beleggingsprofiel met meer of minder risico.”

Het is in het nieuwe stelsel ook aan de sociale partners om de premie vast te stellen. Nu zijn

het nog de pensioenfondsen – waar de sociale partners deel uitmaken van het bestuur - die dat doen.

Gepensioneerden

Wat de gevolgen van het nieuwe stelsel zijn voor de mensen die nu al met pensioen zijn, is nog niet precies aan te geven. Het is de bedoeling dat hun pensioenrechten worden

overgezet naar het nieuwe stelsel, het zogeheten invaren. Maar de sociale partners in een sector kunnen ervoor kiezen dat niet te doen als het invaren onevenredig nadelig zou

uitpakken voor sommige groepen.

Claus: “PNO Media faciliteert dat het mogelijk wordt de oude rechten in te varen. Het is aan de sociale partners om daarin, in samenspraak met gepensioneerdenorganisaties zoals VGO-media, beslissingen te nemen. Daarin moeten nog stappen worden gemaakt. Het is een complex geheel waarvoor twee verschillende methoden gehanteerd kunnen worden. Wat dit betreft zitten we nog in de beeldvormingsfase.”

Worden de aanspraken ingevaren, dan vallen ook de ‘oude’ pensioenen straks onder de regels die gaan gelden in het nieuwe stelsel. Dat betekent dat de hoogte van de pensioenen jaarlijks kan schommelen. De pensioenen kunnen omhoog gaan als het economisch goed gaat en naar beneden gaan als het slecht gaat. Vaar je ze niet in, dan blijven de oude pensioenen onder de huidige financiële regels vallen en blijft, net als nu, indexeren voor de meeste pensioenfondsen moeilijk en blijft voor een deel van de fondsen een pensioenverlaging dreigen.

PNO Media heeft te maken met een breed palet aan sociale partners

'Eigen pensioenpot'

In het nieuwe stelsel krijgt iedereen die pensioen opbouwt een 'eigen pensioenpot' waarin de premie en het beleggingsrendement zit. "Gepensioneerden hebben die in principe al", aldus Claus. Ieder jaar wordt straks een berekening gemaakt van de hoogte van het pensioen. "Dat gebeurt aan de hand van het projectie-rendement: het voorspelde beleggingsrendement. Hoe hoger dat is, hoe hoger de pensioenuitkering. Is het laag, dan wordt de uitkering naar beneden bijgesteld." Grote uitschieters naar boven of beneden verwacht Claus niet. Er zijn regels ingebouwd om grote schommelingen in de pensioenuitkeringen te voorkomen.

Communicatie

Op de website van PNO Media is al veel informatie te vinden over het nieuwe stelsel in de vorm van tekst en filmpjes. "Maar wij willen ook het pensioenfonds blijven waar mensen gewoon langs kunnen komen voor een gesprek", zegt Claus. "Een fonds van onze omvang kan dat doen. Wij blijven ook voorlichtingsbijeenkomsten houden voor mensen

die met pensioen gaan. Op het moment dat je met pensioen gaat, heb je behoefte aan een persoonlijk gesprek, moet je keuzes maken voor de rest van je leven en dan wil je wel dat je de goede keuze maakt."

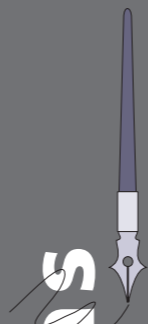
In 2023 komt er nog een geheel nieuwe keuze bij. Iemand die met pensioen gaat kan vanaf dan maximaal 10% van het opgebouwde pensioen meteen laten uitkeren. De uitkering daarna wordt dan natuurlijk wel lager. "Ik zou zeggen: doen. Als je met pensioen gaat ben je meestal nog gezond en wil je misschien reizen. Dat geld kan je dan daarvoor gebruiken. Ik zie om me heen dat mensen minder geld uitgeven wanneer ze ouder en minder mobiel worden." Voor het nieuwe stelsel er is, duurt nog wel even. Volgend jaar behandelen de Tweede en Eerste Kamer de nieuwe pensioenwet. Na goedkeuring gaat de nieuwe wet naar verwachting in 2023 in. Dan volgt er een overgangperiode waarin werkgevers, werknemers en pensioenfondsen afspraken maken over invoering van de nieuwe regels. In 2027 moet dat zijn afgerond.

Tot die tijd gelden er soepelere financiële regels voor de pensioenfondsen om te voorkomen dat de pensioenen in de overgangsfase verlaagd moeten worden terwijl dat onder de regels van het nieuwe stelsel niet meer zou hoeven.

Pensioen in vogelvlucht

Het huidige pensioenstelsel dateert uit de jaren vijftig van de vorige eeuw. Sindsdien is er heel wat veranderd. Mensen worden ouder en wisselen vaker van baan. Het pensioenstelsel sluit niet goed meer aan bij de huidige situatie. Een probleem is ook dat veel pensioenen al jaren niet meer meegroeien met de prijzen. Pensioenfondsen moeten forse financiële buffers aanhouden om iedereen het pensioen te kunnen geven dat zij van tevoren hebben beloofd. Onder meer doordat de rente al jaren bijzonder laag is, moeten de buffers volgens de huidige financiële regels steeds groter worden en wordt indexeren steeds moeilijker. In het nieuwe stelsel betalen werkgever en werknemer net als nu samen de pensioenpremie. Maar het stelsel wordt individueller en iedereen bouwt een eigen pensioenpot op. Je weet wat je betaalt, maar je weet niet van tevoren wat je daarvoor aan pensioen ontvangt. Dat is afhankelijk van het beleggingsresultaat. In het nieuwe stelsel beweegt het pensioen mee met de economie. Gaat het economisch goed, dan kunnen de pensioenen stijgen. Gaat het slecht, dan kunnen zij eerder dan nu naar beneden gaan. Er komen regels om grote schommelingen te voorkomen.

Arie Bras

Rommeldebommel

Het is windkracht vijf, dus de kliko's zeilen weer door de buurt. Er liggen er alleen al in mijn stukje straat vier op hun kant. Twee oranjebakken op de stoep en twee blauwe half op de weg. Er zijn witte papieren uitgeblazen naar muurtjes en voortuintjes en de milde stormwind heeft kleurige reclamefolders als lamme vogeltjes tegen de bomen geplakt.

Vijf Beaufort. Ik ken eilandbewoners die dat windstilte noemen. Nou vooruit, een ochtendbriesje. Maar ja, er is onlangs besloten dat onze klikovloot best wel wat lichter kon. De wind giert het uit om dat besluit en blaast er nog een paar de drukke Diependaalselaan op. Ze liggen daar als dode zeekeieien op een Californisch strand. Het geluid van de wind wordt hier alleen overtroffen door de rolbakken zelf. 's Avonds na achten worden ze buitengezet, 's morgens of 's middags worden ze binnengehaald. Vandaag was het de oranje, maar ook de blauwe. Dus dan heb je alles twee keer. De hele dag en ook 's avonds gedonder in de verte. Alsof er een lange rij airbnb-toeristen met rolkoffers langs rommeldebomt.

Kliko's. Morgen de groene en de grijze. Of was het nou de grijze en de groene? Vanavond vast buitenzetten, want anders moet je morgenochtend in je pyjama vóór half acht. Rommeldebommeldebom.

Ik heb het er graag voor over. Het is goed voor het milieu. En als het goed is voor het milieu is het goed voor mij. Dus geen flauwekul: oordopjes in, zonnebril op en de chaos op straat is onhoorbaar en onzichtbaar. Mijn micro-milieubeleving weegt niet op tegen het grote doel: het milieu voor ons allen. Wat zullen we nou krijgen.

Wat kan mij dat polderlandschap schelen of die horizon aan zee, die honderden windmolens zijn niet lelijk of bedreigend, ze zijn goed voor het milieu. En wat goed is voor het milieu is goed voor mij. Zo spuit ik al jaren geen onkruidverdelger meer in mijn tuin en er komen nu de mooiste bloemen en planten op. Van een-tje, de Grote Berenklaauw, heb ik doorlopend schitterende blaren op mijn armen en benen en ik voel me dan trots. Eén met de natuur.

Afijn, morgen de biobak. Of was het de gele? Grapje. Er is helemaal geen gele. Toch?

Even op de ophaalkalender kijken. Voor ik het vergeet: de kleuren op de kalender zijn vervangen door icoontjes. Dus de blauwe is nu een bruine doos, de grijze is een donkere bak, de groene is een zwart wit appelklokhuis en de oranje is een zwarte kliko met een oranje mensbeeldje ernaast. Textiel is een blauw shirt. Maar dat doe je dan weer niet in een bak. Wanneer ze precies langskomen weet je ook nooit, maar je hoort ze al van verre, rommeldebommeldebommel, klap, boem, rommeldebommeldebommel.

Punt is dat er soms binnen twee dagen vier kliko's moeten worden opgehaald. Dat noemen wij thuis de baktijd, want dan is het echt aanpoten. Uittrollen, binnenhalen, zorgen dat de blauwe de oranje niet in de weg staan en dat de lege groene niet staan voor de volle grijze.

Omdat niemand weet hoe laat de bommeldebomwagen komt, zet iedereen alles maar alvast buiten. Tja, je moet ook wel eens sigaren halen. En sommigen zijn een paar dagen weg. Dus er staan soms groene, blauwe, oranje en grijze in een kluitje bij elkaar, sommige rechtop, andere omgevallen.

Eén keer, ik weet het nog goed, in januari, kwam een hele week helemaal géén vuilniswagen langs. Ik schiet wéér vol als ik eraan terugdenk. De straat zag er opgeruimd uit, geen rollawaai galmde door de poortjes en brandgangen. Die weldadige rust...

Kon het altijd maar zo zijn. Wat zou dat goed zijn voor het milieu!

facebook.com/arie.bras.9

'Zuid-Europa begint in België'

door André Vermeulen

BELGIË BESTAAT NIET!

DAT IS MIJN CONCLUSIE NA EEN JAAR WONEN IN BRUGGE, DE MOOISTE STAD VAN DE BENELUX. HET KLEINE LAND MET Z'N BIJNA TWAALF MILJOEN INWONERS IS OPGEBOUWD UIT VLAANDEREN, WALLONIË, EEN DUITSTALIG DEEL IN HET OOSTEN EN DE STADSTAAT BRUSSEL. EEN IEDER GAAT ZIJN EIGEN GANG EN BEMOEIT ZICH NIET MET DE ANDER. IN DIT GEVAL BETEKENT HET DAT DE VLAMINGEN NIET NAAR DE FRANSTALIGE, WAALSE TELEVISIE KIJKEN EN OOK DE WAALSE DAGBLADEN AAN ZICH VOORBIJ LATEN GAAN. ANDERSOM IS HET PRECIËS HETZELFDE. DE TAALGRENIS IS EN BLIJFT EEN VIRTUELE SCHEIDINGSMUUR. MEN TOLEREERT ELKAAR, MAAR NIET MEER DAN DAT.

In het begin schiet je in de lach wanneer je minister-president Alexander de Croo op de radio hoort zeggen dat hij 'na overleg met alle regeringen in dit land' tot een besluit is gekomen. Alle regeringen in dit land? Ja, België kent vijf verschillende regeringen, die alle bestaan uit een ministerraad, die zich mag verheugen in de controlerende belangstelling van een eigen parlement.

Behalve de Nederlandse correspondenten in Brussel zullen er niet veel landgenoten zijn die weet hebben van dit fenomeen. Vier van de vijf regeringen hebben hun zetel in Brussel: de nationale regering van premier De Croo, de Vlaamse van minister-president Jambon, de Waalse met Di Rupo als eerste minister (van 2011-2014 ook premier van België), en de Brusselse met premier Vervoort als superburgemeester.

In het stadje Eupen (19.000 inwoners) zetelt de Duitstalige regering. Eupen en omgeving zijn Belgisch sinds 1919.

Geen woningnood

Nu terug naar Brugge. Daar belandde ik eind 2020 na een op de klippen gelopen relatie. Het huis moest verkocht en dat lukte binnen acht dagen. Op zoek naar een huurwoning kwam ik erachter dat een doorsnee appartement in Nederland zeker 1500 euro per maand kost, sinds opeenvolgende kabinetten Rutte alles aan de zegeningen van de markt hebben overgelaten. Slechts 7 procent van alle huurwoningen in Nederland staat in de vrije sector. Voor de sociale sector verdient ik te veel. Bovendien sta je dan minstens zeven jaar op een wachtlijst.

Al snel surfde ik over Vlaamse varianten van Funda en Jaap.nl en ontdekte zo dat onze zuiderburen geen woningnood kennen, sterker nog, het

« De Vlaamse overheid hecht belang aan cultuur en informatievoorziening. Aantoonbaar meer dan de Nederlandse

aanbod is groter dan de vraag. De prijzen zijn 50 procent lager dan in Nederland. Enkele weken rondstruinen door Turnhout, Antwerpen, Gent, Brugge en wat dorpen in het grensgebied deed mij uiteindelijk vallen voor Brugge. In het mooiste deel van de Middeleeuwse binnenstad vond ik een duplexappartement met vijf kamers en een kantoorruimte (gepensioneerd of niet, ik werk gewoon door) voor een prijs waar je in de Randstad nog geen zolderverdieping voor kunt huren.

Gezondheidszorg veel goedkoper

Niet alleen wonen is goedkoper in België, dat geldt ook voor de gezondheidszorg. De Belgische overheid betaalt de zorg uit de belastingopbrengsten. Voor de burger betekent het dat hij per jaar betaalt wat de Nederlander per maand aan premie kwijt is. De kwaliteit van de zorg staat op hoog niveau. De (universitaire) ziekenhuizen in Leuven, Gent en Antwerpen genieten wereldfaam, en in de twee ziekenhuizen in Brugge heb je ook niets te klagen. Wachtlijsten

Een hotspot in Brugge: de Rozenhoedkaai. Nauwelijks veranderd sinds de Middeleeuwen

Links: De Burg met het stadhuis uit 1427, waar de gemeenteraad nog steeds vergadert. De Halletoren van het Belfort

De Sint-Salvatorskathedraal aan de Steenstraat. Het oudste deel is uit 1127

voor operaties kent Vlaanderen niet. Ook de afdelingen Intensive Care, die hier gewoon Intensieve Zorg heten, kampen niet zoals in Nederland met een bedden tekort, ondanks corona.

Krant en televisie

De media-aanwezigheid in Brugge is evenals in Nederlandse steden beperkt en kwalitatief doen kranten en televisie zeker niet onder. De regionale tv-zender Focus WTV is wat mij betreft zelfs beter dan (de) regionale Nederlandse stations. Twee keer per dag een vers journaal, om half een 's middags en om zes uur 's avonds, daar tussenin veel reportages en vraaggesprekken waarbij opvalt dat er veel aandacht is voor lokale politiek. De provinciale zender is in particuliere handen

en niet zoals in Nederland door de overheid gesubsidieerd. Dagelijks trekt Focus WTV gemiddeld 300.000 kijkers op een totale bevolking van 1,2 miljoen in West-Vlaanderen.

De grootste landelijke krant van België, *Het Laatste Nieuws*, heeft een apart Brugge-katern en dat geldt ook voor *Het Nieuwsblad*. De eerste (oplage 300.000) is een soort Vlaamse De Telegraaf met nog meer bijlagen dan we in Nederland gewend zijn. De krant is van DPG Media van de Antwerpse bankiersfamilie Van Thillo, die in Nederland in de loop der jaren het *Algemeen Dagblad*, *de Volkskrant*, *Trouw*, *Het Parool* en alle regionale dagbladen in Overijssel, Gelderland en Noord-Brabant heeft gekocht. *Het Nieuwsblad* hoort bij het Mediahuis, die andere grote Vlaamse uitgeverij, die in Nederland *De Telegraaf*, *NRC Handelsblad*, *De Limburger* en redelijk recent ook de drie noordelijke kranten *Dagblad van het Noorden*, *Leeuwarder Courant* en *Friesch Dagblad* heeft ingelijfd.

Wekelijks verschijnt in Brugge *KW West-Vlaanderen*, een provinciale krant in dagbladvorm en -opmaak, waarin voor de hoofdstad Brugge een hoofdrol is weggelegd. Het is een concept dat we in Nederland niet kennen. De redactie

besteedt veel aandacht aan het kleine nieuws 'om de hoek'. De burgemeester van Brugge, Dirk de Fauw, staat er elke week minstens tien keer in: op de foto met echtparen die vijftig of zestig jaar getrouwd zijn. Als er iemand honderd jaar is geworden, rukt het gehele college uit om met hem of

haar op de foto te gaan.

Toch is deze weekkrant (betaalde oplage 85.000) geen suf huis-aan-huisblad, maar een echte, ouderwetse courant waar je een abonnement op kunt nemen.

De Vlaamse uitgeverij hebben het bezorgingsprobleem van kranten met goed lobbywerk

briljant opgelost. BPost, het Belgische broertje van PostNL, stopt de krant elke ochtend tussen zes en zeven in de brievenbus. De overheid betaalt de kosten.

Boekhandels essentieel

De Vlaamse overheid hecht sowieso belang aan cultuur en informatievoorziening.

Aantoonbaar meer dan de Nederlandse regering. Tijdens de lockdowns in 2020 en dit jaar bleven de zeven(!) boekhandels in Brugge (118.000 inwoners) open, omdat ze als essentieel werden beschouwd, even belangrijk als een supermarkt en een apotheek.

Ook de culturele sector werd niet vergeten. Theatergezelschappen die niet meer konden optreden in de gesloten schouwburgen, kregen elke donderdagavond op een apart kanaal 'zendtijd' bij de VRT, de Vlaamse equivalent van de NOS. Zo kregen acteurs en actrices de gelegenheid om hun vóór maart 2020 ingestudeerde stukken alsnog op de planken te brengen, dankzij financiële steun van de Vlaamse overheid. Zonder applaus, dat wel natuurlijk.

Pralinepaleisjes

Brugge is een toeristische stad bij uitstek. De historische binnenstad prijkt op de werelderfgoedlijst van Unesco. Dat betekent dat deze uniek is en in stand moet worden gehouden door bestuur, bedrijven en burgers. In 2019 trok de stad zo'n acht miljoen bezoekers uit de hele wereld. Dat is niet veel minder dan de negen miljoen toeristen die in dat laatste coronavrije jaar Amsterdam aandedden. De stad draait op restaurants en (overdekte, verwarmde) terrassen, maar de concurrentie is pas echt zwaar tussen de bonbonzaken, of chocolaterieën zoals ze hier heten. Brugge telt maar liefst 67 van deze pralinepaleisjes. Voor

Nederlandse begrippen zijn ze absurd goedkoop. Voor wie van historie houdt en een bourgondische levenshouding niet schuwt, is Brugge *the place to be*. Bovendien is

het voor journalisten extra smullen: het Vlaamse Nederlands is logischer

en rijker dan het Hollandse Nederlands.

Héél Vlaams is de katholieke vindingrijkheid in moeilijke tijden. Zo mocht tijdens de lockdown in het voorjaar de uitbaatster van een café naast een van de talrijke kerken in Brugge van meneer pastoor terrasstoelen plaatsen op het kerkhof. Mijn Nederlandse huisarts in Brugge placht dan te zeggen: "Zuid-Europa begint in België!"

De Halletoren van het Belfort in Brugge. De huidige toren is van 1822, de oorspronkelijke was er al in 1280, toen hij afbrandde

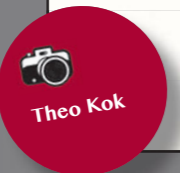
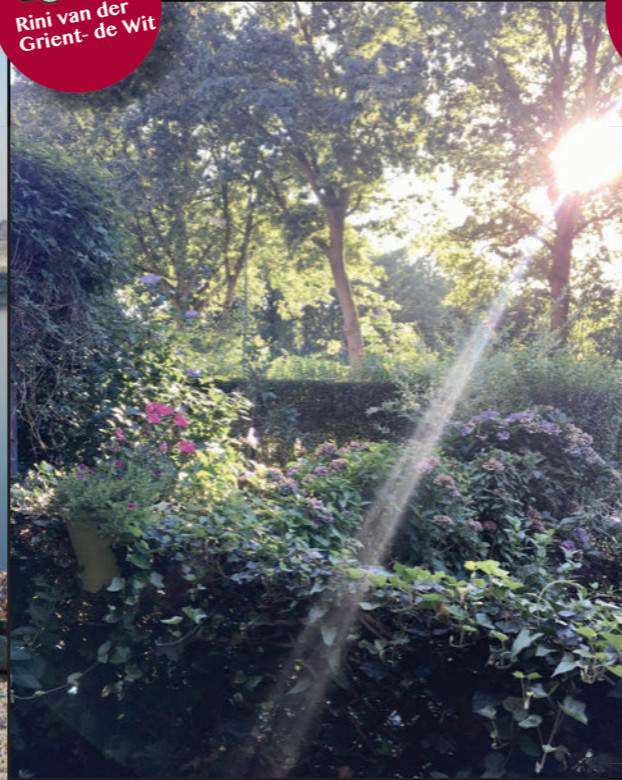
André Vermeulen (Amsterdam, 5 april 1955) begon zijn journalistieke loopbaan bij de *Haagsche Courant*. Van 1981 tot 1997 werkte hij voor het ANP, o.m. op de

parlementaire redactie op het Binnenhof. Tot 2010 was Vermeulen hoofdredacteur van een ondernemersblad. Daarna opende hij *De Woordwinkel*, die zich toelegt op biografieën en bedrijfshistorieën. In 2013 verscheen *De liberale opmars, de geschiedenis van de VVD in de Tweede Kamer*. Afgelopen zomer publiceerde hij *Pionier van het verzet over de grootvader van Sybrand Buma*. Zijn volgende boek behandelt de joodse bank Lippmann Rosenthal, die de nazi's in Amsterdam misbruikten voor massale diefstal.

De mooiste foto's

Eind vorig jaar vroegen we de amateurfotografen onder de VGOmedia-leden hun mooiste natuurfoto's in te sturen voor de voorplaten van de magazines in 2021. Acht leden reageerden. Vier van hen zagen een van hun foto's afgedrukt op de magazines van dit jaar.

Alle acht eren we door een van hun beelden hier af te drukken. Allen zeer bedankt voor de fraaie inzendingen.

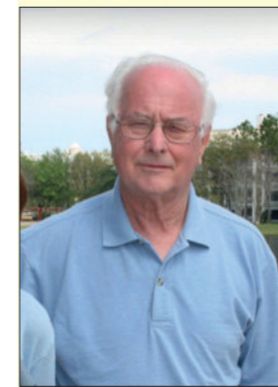
De zes broers op een rij, v.l.n.r. Rik, Joost, Frans, Tom, Jaap en Vincent (1960)

De Brugmandynastie

door Dick Klees

In oktober 1951 verzorgde de experimentele Nederlandse Televisie Stichting de eerste landelijke televisie-uitzending. Technici van Philips en de Nederlandse Radio Unie werkten daarvoor samen. Hooguit een paar honderd kijkers zagen De Cameraatjes, een satirisch poppenspel van Willy van Hemert voor de VARA, waarin Rik Brugman meespeelde. Het was het begin van een hechte band tussen de familie Brugman en de Nederlandse televisie. We spraken met Vincent Brugman over een familiebedrijf met ouders, zes zonen en inmiddels een derde generatie, die allen in verschillende periodes meewerkten in een bijzonder marionettentheater.

In dit voor de tv gedenkwaardige jaar 2021 overleed op 92-jarige leeftijd Rik Brugman, oudste zoon van de door Dappere Dodo bekende poppenspeler Bert Brugman. Alle zes zonen zijn tussen de marionetten opgegroeid. Gezegend met hun technische, muzikale en creatieve aanleg waren zij bij uitstek geschikt voor deze kinderserie. Tussen 1955 en 1964 spraken alle broers met hun ouders de stemmen in voor alle 75 afleveringen, waarbij Rik het geluid opnam. Er zouden nog vele andere tv-optredens volgen.

Rik Brugman (1990)

De broers hadden van moeder Frieda de muzikaliteit geërfd, wat hen in de oorlog door zangoptredens redde in de hongerwinter. Maar zij bespeelden naast poppen ook diverse instrumenten: Tom viool, Jaap dwarsfluit, Vincent contrabas en Joost piano. De laatste was overgens de laatste 65 jaar ook organist in de kerk in Blaricum.

Multitalenten

“Wij zijn behept met allerlei kwaliteiten, die wij gewoon móeten uiten,” zegt Vincent, die in 1970 in dienst van de NOS kwam. Broer Tom was ook schrijver, die eveneens bij de NOS kwam nadat hij met Vincent en Joost het theater korte tijd van vader Bert had overgenomen, totdat Joost het geheel voortzette met zijn vrouw en hun kinderen. Broer Tom trok na zijn pensioen de wereld over met zijn muziekmobiel, zoiets als de toeterix van Toby Rix. Frans was kunstenaar en schilderde de decors. Hij emigreerde naar Italië om daar te schilderen.

Alle talenten zijn overduidelijk via de genen doorgegeven. Broer Jaap (stem van Dodo) werd graficus en publicist en Vincent was actief met koren en orkestoptredens.

Rik achter de schakelkast in studio Irene (1953)

Ruzies verboden

De familieband leidde niet tot ruzies. Vader Bert verbood ruzies in de familie”, zegt Vincent. “Mijn vader zei dan dat drama's op het toneel horen! Wij moesten samenwerken. Wij misten in onze opvoeding conflictbeheersing, waar we later veel problemen mee kregen. Een bekend fenomeen bij artiesten en in circusfamilies, in zijn theater moesten ze samenwerken.”

De aandacht die Vincent nu vraagt voor Rik is een eerbetoon aan zijn broer, met wie hij in zijn loopbaan tenslotte zoveel deelde. “Ik kon hem informeren over programmatische plannen bij Studio Sport of bij een opname in het Concertgebouw, omgekeerd legde hij mij uit wat de nieuwste technische mogelijkheden waren”, zegt Vincent. “Zo vond Mart Smeets dat ik de

«
‘Drama’s hoorden op het toneel. Wij moesten samenwerken’

Eerste uitzending van de kinderserie Dappere Dodo (KRO 3 februari 1955)

planning moest doen, omdat ik zo goed de mogelijkheden van de stadions kende, waarvoor mijn broer de verlichting had ontworpen."

'Hallo Bandoeng'

Na de electronica-opleiding bij het legendarische Rens en Rens in Hilversum, werd Rik gediplomeerd radiotechnicus. In zijn militaire dienst werd hij in

Nederlands-Indië commandant van de zenderkamer in Bandoeng. Teruggekomen kreeg hij een aanstelling als videoschakeltechnicus. Vincent noemt een voorbeeld van Riks vindingrijkheid. "Toen Rik de diverse aansluitingen voor de camera's te ingewikkeld vond, gooide hij op zijn vrije zondag stiekem alles los en sloot de boel vervolgens weer aan volgens zijn eigen schema. Heel gedurfd, maar het werkte!"

Technische duizendpoot

Terwijl de mensen op wie de camera's zich richtten beroemd werden, stond technisch tv-pionier Rik altijd in de schaduw. Ten onrechte, want zijn betekenis voor de ontwikkeling van de Nederlandse tv is groot. Hij werd in 1952 als eerste medewerker aangenomen bij

de Nederlandse Televisie Stichting in oprichting en wierp zich op allerlei problemen die zich in deze pionierstijd voordeden. Zo stuntte hij met de eerste mobiele straalverbinding tussen Valkeveen en Londen via een ballon. Ook ontwierp hij de eerste ENG-units waarmee snelle reportages met een enkele camerarecorder mogelijk werden. Verder ontwikkelde hij mechanische ondertiteling met ponskaarten. Zo werd Rik een vraagbaak voor regisseurs die aldoor op zoek waren naar nieuwe mogelijkheden in de studio of op reportage.

Om technici uit te sparen bedacht hij op afstand bestuurbare camera's voor het Journaal, studio Den Haag en de Tweede Kamer. Vincent legt uit hoe Rik ervoor zorgde dat de Kamerdebatten netjes in beeld gebracht konden worden. "Toen er vaste camera's werden geïnstalleerd, zei hij tegen de architect dat er boven ook een regieruimte moest komen. Dat gebeurde, maar hij werd berispt omdat hij dat zelf zonder overleg had geregeld. Het derde hem niet, met zijn pensioen nabij."

Nog een verzuchting

Vincent Brugman heeft tenslotte nog één wens: "En nu maar hopen dat de grote trots van Rik, de eerste door hem ontworpen reportagewagen, de Commer Compact, die dit jaar bij Beeld en Geluid werd verwijderd, weer op een eervolle plaats aan het publiek kan worden getoond. Ter waardering voor alles wat hij heeft betekend voor de Nederlandse televisie", verzucht de trotse broer.

Om technici uit te sparen bedacht hij op afstand bestuurbare camera's voor het Journaal

Bert Garthoffpad

"Wij gaan nu sluiten. Vaarwel, tot betere tijden. Leve de Koningin!" Dat is waarschijnlijk de bekendste uitspraak van Bert Garthoff voor de radiomicrofoon. Het was 8 maart 1942, de zender van de Nederlands-Indische Radio Omroep Maatschappij. Het Japanse leger was net 'ons Indië' binnengevallen en de geallieerden hadden gecapituleerd.

door Joost Huijsing

Bert Garthoff (1913-1997) was bij de NIROM niet alleen omroeper, maar ook reporter, cabaret- en hoorspelschrijver. Een mooi pakket voor een sociograaf die geen werk kon vinden in eigen land en daarom naar Java was vertrokken. De oorlogsjaren bracht hij door in een Jappenkamp, daarna nog vijf jaar bij Omroep Celebes en Omroep Java.

Als hij in Nederland terugkomt, vindt hij in 1953 werk bij de Wereldomroep en twee jaar later bij de VARA. Daar wil de directie hem een zondagochtendprogramma op 'Hilversum II' laten maken dat moet concurreren met de kerkdiensten van KRO en NCRV! Garthoff wordt een bekende Nederlander die niet alleen furore maakt met 'Weer Of Geen Weer' maar ook op televisie. Hij is de eerste presentator

Foto: J.D. Noster/Anefoto (CC BY-SA 3.0 nl)

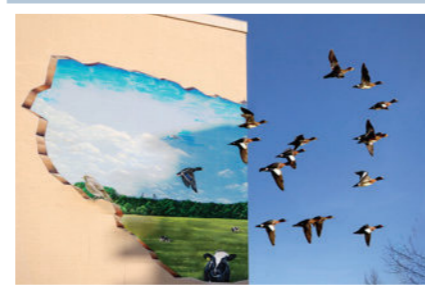
Bert Garthoff in 1958

van het programma 'Dit Is Uw Leven' dat later in vele gedaantes en met verschillende titels wordt uitgezonden. Bij Mies Bouman heet het 'In De Hoofdrof', bij Astrid Joosten 'De Show Van Je Leven'. Bert Garthoff verlaat de tv weer, kiest bewust voor de radio en maakt van zijn natuurprogramma een ongekend succes. Hij omschrijft het zelf: "Een vaste stem die elke zondagmorgen kalm bij u binnenslentert, goeiemorgen zegt, er net zo gemakkelijk bij gaat zitten als u zelf en dan wat met u gaat praten over wat hij heeft gezien in de natuur of in een leuk museum." De luisterdichtheid komt in de jaren vijftig soms tot twee miljoen.

Hij schrikt van de effecten van het eigen programma als zijn reportage over het stadje Bronckhorst leidt tot een enorme file auto's langs de IJssel op zondagmiddag. Van een bevoegen natuurliefhebber wordt hij geleidelijk een van de eerste vaderlandse milieu-activisten. Na het verschijnen van het Rapport van de Club van Rome in 1972 krijgt Garthoff de hoofdrol in een Postbus 51-spotje. Hij staat in een groene omgeving en pleit tegen vervuiling. Aan het eind zoomt de camera uit en zie je rondom hem heel veel rommel op het gras. Dan zegt hij, met veel galm en echo op de stem: "En waar komt die rotzooi dan vandaan?" Het is terecht dat de gemeente Oegstgeest in de wijk Poelgeest, met straatnamen voor Linnaeus, Jac. P. Thijssen en Eli Heimans, ook de maker van 'Weer Of Geen Weer' een plek gaf. Een lange fietsroute langs de wijk heet sinds het begin van deze eeuw het Bert Garthoffpad.

GERANIUM & CO

Over VGO'ers die na hun pensioen niet achter de geraniums zijn gaan zitten

Fotocamera is bij Henk Langerak nooit ver weg

Als mediaredacteur bij het Algemeen Dagblad mocht Henk Langerak niet zelf fotograferen. Een uitzondering was tijdens een interview met acteur Horst Tappert (Derrick) in München. De plaatselijke fotograaf kwam niet opdagen. Zo kon Henk een voorproefje geven van de artistieke foto's die hij vele jaren later maakte.

door Evert Kooij Foto's: Henk Langerak

Dat Henk een camera bij zich had toen hij in 1978 de 'hoofd-inspecteur' sprak, was geen toeval. Fotografie boeit hem al sinds zijn tienerjaren. Hij kocht als vijftienjarige zijn eerste toestel, het begin van een professionele hobby. Maar die begon pas écht in 2005 toen Henk (nu 77) met pensioen ging.

In Henks werkzame leven bleef het fotograferen beperkt tot de gebruikelijke vakantie-kiekjes. Het was de tijd waarin hij de deur plat liep in Hilversum voor de mediapagina van zijn krant. Hij interviewde omroep politici, -bazen en programmamakers als Henny Huisman, Mies Bouwman en Willem Duys. Intussen keek Henk hoe de fotografen met wie hij op stap was te werk gingen.

Tweede natuur

Daar doet hij zoveel jaren later nog zijn voordeel mee. "Als je goed wilt schrijven, moet je veel lezen. Dat is bij fotograferen niet anders, dat leer je door kijken hoe anderen het doen." Het is bij Henk een tweede natuur geworden om voortdurend attent te zijn op fotogenieke

beelden. Dat kunnen natuurimpressies zijn, gebouwen en mensen. "Als je naam wilt maken moet je je specialiseren, maar ik wil alles fotograferen."

Als Henk met een volle geheugenkaart thuiskomt, zet hij bijna dagelijks enkele exemplaren op Facebook. Zijn werk is ook te zien op zijn website, een digitale foto-expositie die het bekijken waard is. Henk exposeert af en toe ook in Reeuwijk en zijn woonplaats Alphen aan den Rijn. Als het weer er niet naar is om met de camera naar buiten te gaan, maakt Henk in zijn keuken opnamen van fotowaardige creaties; van een aardbei geklemd in een waterpomptang tot twee met kleurstof bewerkte ijsklontjes.

Supermarkt in Namibië

Ook tijdens de verre groepsreizen die Henk en zijn vrouw maken, heeft Henk de camera binnen handbereik. In China trok het toestel de aandacht van een vrouw die hem vroeg haar te fotograferen. Het resultaat is een portret dat een van Henks favoriete afbeeldingen is. Zijn dierbaarste foto maakte Henk in Namibië van een handvol mensen voor een smoezelige supermarktgevel. Henk zag het tafereel in een flits, vlak voordat de bus vertrok. Wat de foto zo bijzonder maakt? "Alles staat op precies op zijn plek."

De website van Henk: <https://henklangerak.nl/portfolio>.

Horst Tappert, alias Derrick

Vergaderen in 2,5 uur

Bij het opruimen van alle papieren (ja, ik print de meeste vergaderstukken) kwam ik natuurlijk de agenda van de VO-vergadering op 1 november tegen. Een volle agenda, die in een tijdsbestek van 2,5 uur afgehandeld wordt. Niet altijd een strijd tegen de klok, maar deze keer toch wel weer.

Het zal u niet verbazen dat de vergadering begint met opening en vaststelling agenda en vervolgens mededelingen - de minst tijd nemende onderwerpen. Dan komt de bestuursvoorzitter van PNO Media aan het woord: het Verantwoordingsorgaan wordt gevraagd kennis te nemen van de door de voorzitter mondeling verstrekte informatie en hierover in gesprek te gaan. Dit is een agendapunt waar de voorzitter van het VO echt een punt achter de informatieverstrekking en de discussie moet zetten. Aan beide kanten wordt veel gezegd en veel gevraagd, maar dat levert wel een goede woordenwisseling op.

Agendapunt 4 zijn de verslagen en actie- en besluitenlijsten van voorbije vergaderingen en extra besprekingen over actuele onderwerpen. Van de ingekomen en verzonden stukken wordt kennisgenomen. Ter informatie kwam bij 6. Premie 2022 aan de orde. Het vervelende hierbij was dat het bestuur pas de dag na onze vergadering een beslissing zou nemen, terwijl een VO-advies verplicht is. Op voorhand betekende dat, dat op heel korte termijn de financiële commissie van het VO aan de bak moe(s)t, want een dergelijk besluit heeft binnen de organisatie uitwerking, of zo u wilt invoering, nodig per 1 januari 2022. Maar dat lukt.

In de gedachtenwisseling die zich over dit onderwerp ontspint, wordt opgemerkt dat het VO zich zorgen blijft maken over de negatieve effecten van een lage premiedekkingsgraad.

Daarnaast wordt opgemerkt, dat er nog steeds weinig bekend is over de inhoud van het nieuwe pensioencontract. De aanwezigen zijn van mening dat uitdrukkelijk rekening gehouden moet worden met alle groepen uit de achterban die, zonder correctie, financieel nadeel gaan ondervinden door het invaren.

De agendapunten 7. Marketing- en communicatiejaarplan 2022 en 8. Demo van een nieuw 'Mijn PNO', werden toegevoegd door Richard van Valkengoed en Martin Rijnsburger van MPD.

Tot slot werd het Vergaderschema 2022 in zoverre besproken, dat besloten werd dat voorzitter en secretaris het schema aanpassen aan de vergaderdata van het bestuur, in goed overleg met de secretaris van het bestuur natuurlijk.

Inmiddels was het in ieder geval buiten donker geworden, waren de files op gang gekomen en werd de klok van 17.00 gehaald: na rondvraag werd de vergadering gesloten.

De strakke leiding leverde een boeiende vergadering op, dat wel.

Waarvan akte.
Ynskje van den Brakel Visser

PNO en VGOMedia, heel hartelijk dank voor de prachtige bos bloemen en de VVV-bon ter gelegenheid van mijn 90e verjaardag op 17 augustus.

Elbert Verbrugge, Kockengen

Hartelijk dank voor het prachtige boekje bloemen dat ik van PNO heb mogen ontvangen en de cadeaubon van VGOMedia voor mijn 85e verjaardag. Een leuke opkikker in coronatijd.

Frans van der Heiden, NRU, NOS, NOB, Meerkerk

Hartelijk dank voor het prachtige boekje, de kaart en de VVV-bon die ik op mijn 90e verjaardag mocht ontvangen

Marinus Jagt, oud-medewerker NOB, Hilversum

Hartelijk dank voor de mooie bloemen bij ons 60-jarig huwelijk.

Trees en Henk Brouwer, NTS, NOS, NOB, Hilversum

Blij dat ik het in goede gezondheid mocht ontvangen: een leuke cadeaubon van VGOMedia en een mooie bos bloemen met kaart van PNO voor mijn 80e verjaardag. Hartelijk dank, ook mede namens mijn vrouw.

Ferry en Joke Brand, Nieuw-Loosdrecht

Dat werd een kleurrijke dag, eind september, mijn 75e verjaardag. Als relatief 'jonkie' op de gepensioneerde ladder, viel mij die dag ook de eer te beurt de attente feestbijdragen van PNO/VGOMedia te mogen ontvangen; waarvoor mijn heel hartelijke dank! (Dat deze traditie nog maar lang moge voortleven).

Ynske Rodenhuis, WO/NOS/NPS, Blaricum

Ter gelegenheid van mijn 75e verjaardag ontving ik een werkelijk prachtig boekje bloemen en een cadeaubon van PNO en VGOMedia. Wat was het een warme herinnering aan vele mooie jaren bij de Wereldomroep.

Martijn G. Mulder, Hilversum

Verrassing! Heel veel dank voor de mooie bloemen van PNO en de VVV-bon van VGOMedia en dat allemaal voor mijn 75e verjaardag.

Mia Standaar, Bunschoten-Spakenburg

Hartelijk dank voor de cadeaubon ter ere van mijn 85e verjaardag.

Ingrid Abas-Donner, Zeist

De laatste bladzijden van VGOMedia Magazine worden door mij altijd als eerste gelezen. Zoals zovelen schrijven: het blijft een aangename en feestelijke verrassing. Een prachtig boekje en cadeaubon voor mijn 75e verjaardag. Hartelijk dank daarvoor.

Betty Huismans- de Vries, oud NCRV-medewerkster, Zeewolde

Mijn 75e verjaardag heb ik eenvoudig gevierd, maar ik voelde me heel jarig door alle kaarten, telefoontjes en berichtjes die ik kreeg. Daaronder tot mijn grote verrassing de aardige attentie van onze gepensioneerdenorganisatie. Heel leuk! Hartelijk dank!

Ineke Visser, Amsterdam

Hartelijk dank voor de bloemen van PNO en de cadeaubon van VGOMedia ter gelegenheid van mijn 75e verjaardag. Leuke verrassingen.

Gerrit van der Lijn, (ex Buma/Stemra), Uitgeest

Erg bedankt voor het prachtige boekje en de VVV-bon voor mijn 75e verjaardag.

Peter Limbach, Amsterdam

Ik wil VGOMedia en ook PNO hartelijk danken voor de bloemen en de kaart voor mijn 75e verjaardag.

Jan Kroesbergen, Baarn

Bij deze wil ik graag PNO en VGOMedia bedanken voor de mooie bloemen en de bon met felicitatiekaart voor mijn 85e verjaardag, erg leuk!

Piet de Graauw, Hilversum

Het laatste weekend van september was een feest voor mij! Mooi weer, 85 jaar! En als extraatje een prachtig boekje en kadobon van VGOMedia. Hartelijk dank!

Anneke Kuijters-de Waal, Amersfoort

Hierbij dank ik PNO voor het prachtige boekje bloemen en VGOMedia voor de waardebon voor mijn 75e verjaardag. Echt een verrassing.

Hans Rikkert de Koe, (NOS,NOB), Hilversum

Wat een mooie bos bloemen en een cadeaubon mocht ik van u ontvangen ter ere van mijn 75 verjaardag. Heel hartelijk dank daarvoor en op naar de tachtig.

Wim Wisseborn, Hilversum

Heel hartelijk dank voor de bloemen en cadeaukaart ter ere van mijn 75e verjaardag, heel attent!

Bert Rijpert, IKON, Hoogland

Hartelijk dank voor de VVV-bon op mijn verjaardag.

D. van Stralen, Leusden

Tot onze verrassing ontvingen we een prachtig boekje bloemen ter gelegenheid van ons 50 jarig huwelijk, waarvoor we PNO Media hartelijk bedanken!

Carmela en Max Meier, Hilversum

Al was het niet geheel onverwachts, toch was de verrassing groot toen er op mijn 80e verjaardag een werkelijk prachtig bos bloemen van PNO en de altijd welkome VVV-bon van VGOMedia werden bezorgd. Mijn hartelijke dank daarvoor!

Leon du Bois, Hilversum

VGOMedia, dankjewel, PNO dankjewel, leuke attenties voor mijn verjaardag.

Ineke Borgman (ANP), Den Haag

VGOmedia, een mooie en hopelijk nuttige ervaring

bestaat 50 jaar!

In een serie artikelen besteedt de redactie van VGOmedia Magazine aandacht aan het vijftigjarig jubileum van onze vereniging. Ditmaal herinneringen van ex-voorzitter Erik Boshuijzen.

Foto: Louis van Hattem

Mijn eerste contact met VGOmedia was verrassend. Ik maakte in een volle zaal van De Dobber in Kortenhoeve de aankondiging van de eerste verhoging van de omroep pensioenen in jaren mee. Kort daarvoor was ik benaderd door Gert van Brakel met de suggestie om kandidaat te zijn voor het

voorzitterschap dat door het vertrek van Anneke Krijnen vacant zou worden. Dat eerste contact was verrassend. Niet alleen door de aankondiging die tot enthousiasme leidde, maar ook door de kennismaking met de toenmalige directeur van PNO Media, Leo Witkamp. Met hem zouden nog veel ontmoetingen volgen. Het eerste wat ik mij bij die gelegenheid ook realiseerde, was ook dat er in de communicatie tussen VGOmedia en het bestuur van het fonds veel verbeterd zou moeten worden.

bestaat 50 jaar!

VGO begon zich in 'mijn' bestuursjaren nadrukkelijker extern te manifesteren

Dekkingsgraad

VGOmedia kende ik eigenlijk niet; het enige dat mij in de relatie met het PNO aansprak was het jaarlijkse bericht over de dekkingsgraad. Steevast daarin was voor mij als 'slaper' de jaarlijkse stijging van de opgebouwde pensioenaanspraak bevredigend. Bovendien was er in die jaren de zekerheid dat ook in mijn nieuwe baan bij een ander pensioenfonds de opbouw van mijn oudedagsvoorziening werd voortgezet. In 2003, het jaar van mijn formele pensionering, werd ik een pensioen genietende deelnemer van PNO Media. In de laatste jaren van mijn periode als 'slaper', die bijna 15 jaar duurde, werd ik herhaaldelijk met het onderwerp pensioenen geconfronteerd doordat ik intussen als financieel redacteur freelance werk deed bij een commerciële zendgemachtigde. Juist in die periode trok het onderwerp pensioenen steeds meer aandacht. Er ontstond onrust op de beurs en niet langer konden gepensioneerden rekenen op verhoging (indexatie) van de pensioenen.

Gesprekspartner

Snel nadat ik aantrad, realiseerde ik me dat VGOmedia eigenlijk geen inhoudelijke gesprekspartner voor het PNO was. Van werkelijke invloed op het beleid door gepensioneerden was geen sprake. Dat was, en is nog steeds, het domein van het bestuur van PNO Media. Mijn eerste doel in de nieuwe functie was het verkrijgen van beleidsinvloed van gepensioneerden en de erkenning dat onze

pensioenen het uitgestelde loon was dat wijzelf mee hadden opgebouwd. In stilte hoopte ik op een soort categorale vakbond van mediagepensioneerden. Wij zochten in die tijd dus een inhoudelijk contact met de PNO-voorzitter, een functie die afwisselend werd vervuld door een werkgever namens de omroeporganisaties en een vertegenwoordiger namens de omroepbonden. Vrij snel werden wij als VGO-bestuur dan ook voor regelmatig en inhoudelijk overleg met het Dagelijks Bestuur van het pensioenfonds bestaand uit voorzitter en vicevoorzitter, aangevuld met deskundige medewerkers. Informeel begonnen we iets van beleidsinvloed te hebben, al beseften wij ook dat wij vanaf het begin van de crisis in 2008 weinig konden veranderen aan het beleid. Dekkingsgraden daalden en dat had tot gevolg dat er van de verhoging en aanpassing van de pensioenen aan de kosten van levensonderhoud geen sprake kon zijn. Het dreigende woord 'afstempelen' werd steeds meer gebruikt. (Persoonlijk voeg ik hieraan toe dat aan een deelnemer die vanaf 2003 pensioen heeft met uitzondering van 2008 nog nooit een cent indexatie is uitgekeerd.)

Zakelijker

Intussen werd de verhouding tussen PNO en VGO zakelijker. Wij konden op onze toen goedbezochte halfjaarlijkse ledenvergaderingen, behalve op algemene onderwerpen ook rekenen op inhoudelijke en cijfermatige informatie over dekkingsgraden en beleggingsbeleid van het pensioenfonds. Maar we hadden moeite met het schrapen door het PNO van onze

ledenwerving, waarvoor gelukkig later een deeloplossing werd gevonden. Ook konden wij na het vertrek van het PNO-kantoor niet beschikken over een eigen vergaderruimte. De oplossing werd uiteindelijk, na enkele tussenoplossingen zoals het kantoor van secretaris Madelon van Waart, de Blaercom in Blaricum, waarin vooral de 'nazitten' al snel het karakter van een oudgediendenborrel kregen.

Extern

VGO begon zich in 'mijn' bestuursjaren ook nadrukkelijker extern te manifesteren. Dat gebeurde via betrokkenheid bij een SER-discussie over de toekomst van de pensioenen, betrokkenheid bij de landelijke koepel van verenigingen van gepensioneerden (dat bleek later de aanzet tot de politieke rol die Martin van Rooijen later in 50plus vervulde). Ook de bestuurlijke aanwezigheid van gepensioneerden in het bestuur van PNO Media begon een nadrukkelijke wens te worden en werd kort na mijn voorzitterstijd gerealiseerd. Tenslotte was er tien jaar voor het vijftigjarig bestaan van VGO het 40-jarig jubileum van de vereniging met een spetterend feest in het voormalige VARA-gebouw (nu MCO) met de Ramblers en een optreden van Paul Haenen.

Soort terugkomst

Persoonlijk betekenden de zes jaar dat ik voorzitter van VGOmedia mocht zijn een belangrijke periode. Het was een soort terugkomst in de biotoop die ik sinds 1989 eigenlijk altijd gemist had, het Hilversumse omroepmilieu. Ik herinner mij goed hoeveel plezier het mij gaf bestuursvergaderingen te hebben in de voormalige Hier en Nu-radiostudio 3 van het voormalige NCRV-gebouw en weer vele collega's uit mijn 28 jaar bij, van wat nu heet de Publieke Omroep, tegen te komen. Last but not least was er in die jaren de onvergetelijke samenwerking met secretaris Barend de Rondon, IKOR-collega van het eerste uur, penningmeester Henk Petiet en mijn opvolger Arie Smit. In hen komt het goede gevoel samen dat ik persoonlijk heb overgehouden aan mijn periode als voorzitter van VGOmedia.

Erik Boshuijzen

NIEUW: De VGO-Media Personeelsvoordeelwinkel!

In deze webshop worden exclusieve kortingen aangeboden op diverse merkartikelen, gadgets, uitjes en veel meer. Profiteer nu geheel vrijblijvend van een steeds wisselend en gevarieerd aanbod met kortingen tot wel 70%. De webshop is vanaf nu toegankelijk voor alle leden van VGO-Media.

Hoe werkt het?

Via een link, QR-Code of met jouw inloggegevens kan je vrijblijvend gebruik maken van het platform. Indien gewenst ontvang je een mailing op het geregistreerde e-mailadres zodat je geen enkele aanbieding meer mist. Alle bestellingen worden netjes thuisbezorgd door PostNL met Track&Trace code.

Om welke A-merken gaat het?

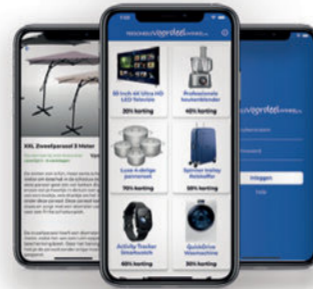
Je kunt producten bestellen van Gaastra, Bosch, AEG, Björn Borg, Apple, Samsung, HP en nog veel meer. Dat is toch fantastisch? En dat allemaal tegen kortingspercentages tot wel 70%.

PERSONEELSvoordeelWINKEL.nl

Ga naar www.personeelsvoordeelwinkel.nl en log in met: gebruikersnaam: **vgomedia** wachtwoord: **Med!A1971***

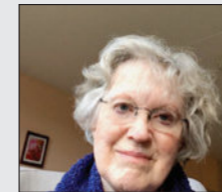
Download onze app!

- Push meldingen van de beste aanbiedingen
- Toegang waar en wanneer jij wilt
- Gemakkelijk shoppen via je mobiel

Alle voordelen:

- Wekelijks wisselend aanbod van spectaculaire aanbiedingen.
- Kortingen tot wel 70% op de reguliere winkelprijzen.
- Bekende merken, dus kwaliteit gegarandeerd.
- Volledige garantie op de aankoop.
- Leuke winacties.
- Iedere maand kans op gratis shoptegoed

Rini van der Grient-de Wit

Foto omslag: Beukenlaantje Bilthoven

De voorplaat van dit nummer is gefotografeerd door Rini van der Grient-de Wit (82) uit Bilthoven.

Vanuit Kentucky, waar ze haar dochter bezoekt, meldt Rini per e-mail: "Het fotograferen zat er van jongs af aan in. Ik heb het altijd leuk gevonden. Ik ben cursussen gaan volgen en ontwikkelde (toen nog) zelf de films en drukte mijn foto's af. Mijn dierbare echtgenoot had dezelfde hobby. Ik maakte de foto's, hij filmde thuis en in de vakanties. Deze foto is genomen in het Beukenlaantje Bilthoven."

Rini's echtgenoot, Peter van der Grient, werkte zo'n 30 jaar ("Met veel plezier, aldus Rini) als geluidstechnicus. Zelf werkte Rini af en toe voor de AVRO als telefoonpanelmedewerker. Daarnaast werkte ze lang in de gezondheidszorg.

Nieuwe leden

Mw. M.A.R. Dubelaar-Tollens, Nederhorst den Berg (NPO)

R. Verschoor, Baarn (NOB)

Mw. C.T.L. de Rijk, Huizen (BFN)

Mw. M. Kramer, Hilversum (AKN/Bindinc)

T.V.J. van den Akker, Blaricum (Triplan)

C. van Huik, Hilversum (NOB Decor)

A. Ultee, Bussum (AKN)

Overleden VGOmedia-leden

Augustus – 17. F. H.J.H. Suasso de Lima de Prado (22-10-1941, RNWO), 27. J. Hammersma (13-6-1934, NOS)

September – 4. H.C.J. Grasmajier (4-7-1928, Cinecentrum), 14. A. Hamelers (2-12-1940, NOB), 21. mw. C.T. Dolstra-van Moorselaar (27-11-1925, NOS)

Oktober – 1. mw. J. Zwart (28-1-1936, NOS), 2. L.F. Blaaser (16-5-1931, VARA), L.P. Hansen (13-3-1949, Team fac), 3. M.S. Vreedenburg (21-6-1933, NOB), 5. R.H.J. Egeter van Kuyk (19-6-1942, Beeld & Geluid), 8. B.A. Geerts (8-9-1931, MCO), 13. mw. D.Mul-Weertman (2-4-1929, NOB), 20. mw. C.F.Werner (20-12-1944), 21. mw. G.Croese-van der Linden (16-9-1937, NOB), 22. mw. W.C.Steenbergen-Zwart (12-2-1939, TROS)

November – 1. M.J. van den Brakel (2-3-1937, NOB), J.W.Kloek (22-5-1931, VARA), 2. P.Porsius (28-2-1947, NOB), 3. mw. P.H.M.Koch-Koopmans (5-1-1926) 13. – J.Rác (9-5-1932, KRO)

Bestuur
en redactie
wensen
u een
voorspoedig

Toe

AVROTROS VRIJDAG CONCERT

Dé klassieke start van je weekend!

VRIJDAG 14 JANUARI 2021, TIVOLIVREDENBURG UTRECHT
Aanvang 20.15 uur

BEETHOVEN 6

Radio Filharmonisch Orkest
Sir Mark Elder dirigent
Arjan Woudenberg klarinet

DELIUS On Hearing the First Cuckoo in Spring
DEBUSSY Première Rhapsodie voor klarinet en Orkest
TIPPETT Ritual Dances uit 'The Midsummer Marriage'
BEETHOVEN Zesde symfonie 'Pastorale'

Speciale prijs € 28,50 voor VGO leden (normaal € 38,50)
Reserveren met kortingscode **ATVC1401VG** via de site
www.tivolivredenburg.nl of telefonisch via 030 231 45 44

AVROTROS

avrotrosvrijdagconcert.nl

NTR ZATERDAGMATINEE

ZATERDAG 29 JANUARI 2022 14.15 UUR
CONCERTGEBOUW AMSTERDAM

Slobodeniouk: premières uit Zweden en Denemarken

Radio Filharmonisch Orkest - Groot Omroepkoor
Dima Slobodeniouk dirigent
Gijs Leenaars koordirigent
Stefan Dohr hoorn, **Ewa Tracz** sopraan,
Aigul Akhmetshina alt, **Kostas Smoriginas** bariton

REHNQVIST Silent earth (opdrachtwerk Eduard van Beinum
Stichting voor NTR ZaterdagMatinee en Sveriges Radios Symfoni-
orkester - Nederlandse première)

ABRAHAMSEN Hoornconcert (opdrachtwerk van o.a.
NTR ZaterdagMatinee - Nederlandse première, mede mogelijk
gemaakt door de Stichting Vrienden van de Matinee)
SZYMANOWSKI Stabat Mater

Speciale prijs € 32,- voor VGO leden (normaal € 42,-) Reser-
veren met actiecode **ZM0129VGO** via de site [www.concertge-
bouw.nl](http://www.concertge-
bouw.nl) of telefonisch via 020 - 6718345 .

ntr:

RADIO
FILHARMONISCH
ORKEST

zaterdagmatinee.nl